

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: **X.**, nar. **X.**, v meste **L.**, štátnej príslušnosti Čínskej ľudovej republiky, naposledy umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov **S.**, zastúpený Mgr. **J.**, **S.**, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, Pivonková č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-593-14/PO-Ž/2009 zo dňa 18.11.2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Saz/88/2009-31 zo dňa 2.2.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Saz/88/2009-31 zo dňa 2.2.2010 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-593-14/PO-Ž/2009 zo dňa 18.11.2009, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 2 písm. c/, d/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol žiadosť

navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa neboli splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočnosti navrhovateľom uvádzané v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu účelovosti s úmyslom odvrátiť hroziace vyhostenie z územia Slovenskej republiky.

Krajský súd k námietkam navrhovateľa o údajnom napadnutí jeho osoby kvôli adrese jeho otca a strýka, o národnosti jeho rodičov a o okolnostiach jeho príchodu do Európy uviedol, že tieto len potvrdzujú správnosť záverov odporcu o nedôveryhodnosti osoby navrhovateľa vzhľadom na rozpornosť a účelovosť jeho tvrdení o skutočnostiach podstatných pre rozhodovanie o azyle. Konštatoval, že v prípade navrhovateľa nebola preukázaná opodstatnenosť obáv z prenasledovania z rasových, národnostných, náboženských dôvodov alebo z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie dôvodiac, že z Číny odišiel, pretože jeho život tam bol v ohrození pre príslušnosť jeho otca k politickej strane Hui, aj pre jeho účasť v organizácii Tang bojujúcej za ľudské práva v Číne. Zdôraznil, že v Číne bol prenasledovaný pre zastávanie určitých politických názorov a vyjadril názor, že preto spĺňa podmienky pre udelenie azylu v zmysle § 8 zákona o azyle.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 8.6.2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t.j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 2 zákona o azyle ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú aj vtedy, ak žiadateľ nespĺňa podmienky podľa § 8, 10, 13a alebo § 13b a:

c) predložil nepravdivé informácie alebo dokumenty, falšované alebo pozmenené doklady alebo zadržoval podstatné informácie alebo dokumenty dôležité na konanie o udelenie azylu s úmyslom sťažiť posudzovanie žiadosti o udelenie azylu,

d) zdôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu nesúvislými, protirečivými, nepravdepodobnými alebo nedostatočnými vyhláseniami, na základe čoho nemožno jeho osobu považovať za dôveryhodnú.

Podľa § 12 ods. 3 zákona o azyle ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti

navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. c/ a d/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (odporca vychádzal z informácií o krajine pôvodu, ktoré získal z informácií – na internetovej stránke www.businessinfo.cz/cz/ubrika/cina, v Súhrnnej teritoriálnej informácii – Čína spracovanej Zastupiteľským úradom ČR v Číne ku 1.10.2009, v Informačnej správe o krajine pôvodu: Čína vydané Ministerstvom vnútra Veľkej Británie v decembri 2007, v správach Human rights Watch), z ktorých stručne popísal spoločensko-politickú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľ žiadal o udelenie azylu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľ požiadal o udelenie azylu na území SR po piatykrát a to pre náboženské a politické prenasledovanie a z obavy o svoj život v krajine pôvodu. Z dotazníka žiadateľ o udelenie o azyl vyplýva, že navrhovateľ uvádzal, že jeho otec je členom organizácie Tang bojujúcej za ľudské práva v Číne, ktorá je prenasledovaná vládou a otec má problémy aj s lídrami protivládnej organizácie Hui, v ktorej pracoval.

Odporca žiadosti navrhovateľa nevyhovel s tým, že navrhovateľ nielenže nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci jeho prenasledovanie v krajine pôvodu, ale dôvody uvádzané v poslednej z piatich žiadostí o udelenie azylu v Slovenskej republiky oprel o členstvo jeho otca v organizácii Tang pôsobiacej proti vláde a údajné problémy s politickou stranou Hui, pričom však ani v jednej z predchádzajúcich 4 žiadostiach ani raz nespomenul, že by mal on alebo niektorý z členov jeho rodiny niekedy problémy s členstvom v organizácii Tang – naopak, uvádzal rozdielne dôvody. Poukázal na to, že o dvoch žiadostiach navrhovateľa bolo už právoplatne rozhodnuté a ďalšie konanie bolo zastavené z dôvodu, že sa nezmenil

skutkový stav. Z toho odporca usúdil, že navrhovateľ zmenil svoju výpoveď iba z dôvodu, aby odporca posudzoval iné dôvody a nie tie skutočné, ktoré už posúdené boli a o ktorých navrhovateľ vedel, že nezakladajú žiadny dôvod pre udelenie azylu. Takéto správanie navrhovateľa hodnotil ako účelové s úmyslom predĺžiť azylové konanie a osobu navrhovateľa ako nedôveryhodnú. Odporca vyjadril názor, že vzhľadom na existujúce rozhodnutie o administratívnom vyhostení navrhovateľa a o zákaze vstupu na územie SR do 27.8.2010 – č. p. UHCP-13-6/RCP-BB-CP-VK-AV-2009, sa navrhovateľ účelovou zmenou svojich dôvodov snaží len vyhnúť hroziacemu vyhosteniu z územia SR.

Odporca v rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ žiadosť o udelenie azylu zdôvodnil nesúvislými, protirečivými, nepravdepodobnými alebo nedostatočnými vyhláseniami, na základe čoho jeho osobu nemožno považovať za dôveryhodnú a preto jeho žiadosť ako zjavne neopodstatnenú z dôvodov podľa § 12 ods. 2 písm. c/ a d/ zákona o azyle zamietol.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom, že navrhovateľ zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na jeho snahe vyhnúť sa vyhosteniu z územia SR.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľa, pre ktoré žiadal udeliť azyl na území Slovenskej republiky, nemožno považovať za relevantný dôvod pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky a jeho žiadosť je založená na iných dôvodoch ako v § 8, § 10, § 13a alebo 13b, najmä na snahe vyhnúť sa vyhosteniu, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Krajský súd sa podrobne zaberá všetkými námietkami navrhovateľa uplatnenými v opravnom prostriedku, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady, v podrobnostiach na tieto správne závery krajského súdu odvolací súd odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa, neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani rozhodnutia odporcu. Z vyjadrení navrhovateľa, ktoré prezentoval v administratívnom konaní, vyplynul jednoznačný ekonomický dôvod jeho žiadosti a s poukazom na skutočnosť, že tieto námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 8. júna 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová